

Nieuwsbrief 6: het grote avontuur is begonnen

Naam: Jan Jacob Koorn

Project: ICCV/ Nazemce, Initiative Communautaire de Changer la Vie

Ouagadougou, 15 maart 2008

In deze nieuwsbrief:

De reis

p. 1

Niamey

p. 1

Ouagadougou

p. 2

ICCV/Nazemce

p. 2

De reis

En toen begon het grote avontuur. Joanna en Corrinna brachten me nog naar het vliegveld. Dat was om zes uur 's ochtends. De eerste tussenstop was in Lyon en toen was het: "Au revoir la France; au revoir l'Europe." (tot ziens Frankrijk; tot ziens Europa)

Mijn tweede tussenstop was in Casablanca. Daar moest ik zeven uur wachten; dat was eigenlijk het meest vermoeiende aan de reis. Het was in Marokko al goed warm, dus ik kon vast wennen aan de nieuwe temperatuur. Daarna kwam ik aan in Niamey. Toen was het twee uur 's nachts. Daar werd ik opgewacht door een jongeman met bordje: Eirene Jacob Koorn. Toen bleek dat ik vanaf Casablanca al met een andere medewerker van Eirene Niger in het vliegtuig had gezeten: Ibrahim.

Ik kon slapen in een kamer in het bureau van Eirene in Niamey. De volgende ochtend werd ik gewekt door iemand die me in het Nederlands vroeg of ik de deur open kon doen. Een wat vreemde gewaarwording als je denkt dat je in Afrika bent. Dit bleek Jeroen Roovers te zijn, de Nederlandse medewerker van Eirene Niger.

De dagen daarna kon ik een beetje uitrusten, acclimatiseren. Verder hebben we administratieve zaken geregeld. Ibrahim heeft me verteld over de geschiedenis en projecten van Eirene Niger. Dit was erg interessant. Jeroen en Patrick hebben me wegwijs gemaakt in Niamey. Patrick is mijn contactpersoon van Eirene in Afrika, een relaxte Irishman.

De maandag daarop ben ik met Patrick naar Ouagadougou vertrokken. Ouagadougou en Niamey liggen 520 km uit elkaar. Toen we al onderweg waren, vertelde Patrick dat er wel eens gewapende overvallen plaatsvinden op de weg tussen Niamey en Ouagadougou, maar goed... toen zaten we al in de auto.

Niamey

Niamey is een niet al te grote stad. Het is een rustige stad. Door de hoofdstad van Niger stroomt de rivier de Niger. De bevolking bestaat voor het grootste deel uit moslims. Je kunt er als blanke rustig rondlopen zonder al teveel gestoord te worden. Er wordt gebedeld door kinderen en verlamden. Het verkeer bestaat voornamelijk uit auto's en handkarren. Bij stoplichten staan jongens met telefoonkaarten te zwaaien om te verkopen.

Ouagadougou

Ouagadougou (kortweg Ouaga) is de hoofdstad van Burkina Faso. Het is een wereld van verschil of je in Ouaga of in Niamey over straat loopt. Ouaga is een grotere, drukker, modernere stad met veel meer verkeer. Het belangrijkste vervoermiddel in Ouaga: de brommer. Verder veel fietsen en ook wel auto's. Waar in Niamey verkopers op straat rustig rondlopen, komen ze in Ouaga echt op je af om je wat te verkopen. De beste manier om van ze af te komen, is vriendelijk en kort zeggen dat je niet geïnteresseerd bent: "Non merci, ça va."

De bevolking in Ouaga is gemengd, moslims en christenen. De moslims in Ouaga zijn over het algemeen liberaler dan in Niamey. Dit zie je aan de kleding en aan het verkrijgbaar zijn van alcohol in het openbaar. In Niamey is dit alleen verkrijgbaar in besloten gelegenheden. Ook de omgang tussen vrouwen en mannen is anders in Ouaga dan in Niamey. Waar je in Niamey echt paren niet samen over straat ziet lopen, kom je in Ouaga wel stelletjes tegen.

ICCV/ Nazemce

Zoals mijn sponsors al weten, is de organisatie waar ik voor zal werken niet de Arkgemeenschap. De werk- en leefomstandigheden in de Arkgemeenschap (o.a. het ontbreken van tijd voor jezelf, gebrek aan privacy) waren van dien aard, dat Eirene en mijn voorgangster Mirjam besloten hebben de samenwerking met de Arkgemeenschap niet te continueren.

Mirjam is vervolgens samen met Eirene gaan zoeken naar een nieuw project. Dat is ICCV/ Nazemce geworden. Dit staat voor Initiative Communautaire de Changer la Vie/ Nazemce. (gemeenschappelijk initiatief om het leven te veranderen). Dit is een sociaal-cultureel centrum in Nagrin, een wijk in Ouagadougou. Het is een project dat is opgericht en gedragen wordt door de lokale bevolking zelf. Binnen het centrum houden ze zich vooral bezig met het opvangen van kinderen van 2 tot 6 jaar die nog niet naar de basisschool gaan. Maar er is ook ruimte voor huiswerkbegeleiding aan oudere kinderen. Verder heeft ICCV sinds kort een kleine bibliotheek (voor kinderen en volwassenen) en zelfs een klein apotheekje, waar aan de lokale bevolking eerste hulp wordt geboden bij ziekte. Ook wordt er seksuele voorlichting gegeven aan vrouwen en jongeren. HIV/Aids en andere geslachtsziekten zijn een erg groot probleem in Burkina Faso.

Op dit moment zit ik in mijn eerste week en ben ik vooral aan het rondkijken hoe hier gewerkt wordt. Binnenkort zal ik samen met Simon, één van de voortrekkers van het project een weekprogramma van activiteiten samenstellen. Het lijkt me interessant om voor dit project te gaan werken.